

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 683/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у Београду у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Александар Илић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ а.д. ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету, месно и стварно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужилац АА из села ..., ... поднео је 08.10.2019. године тужбу Основном суду у Нишу против тужене „ББ“ а.д. ..., ради утврђења ништавости уговора о кредиту и стицања без основа. Решењем П 5411/2019 од 10.10.2019. године, Основни суд у Нишу огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и по правноснажности решења списе доставио Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном, сматрајући да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду, на чијој се територији налази седиште тужене.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и актом П 29036/19 од 03.12.2019. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11,... и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Нишу.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само

поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о захтеву за исплату дуга по основу Уговора о кредиту, односно да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. Закона о парничном поступку, те да тужена није истакла приговор месне ненадлежности, то се Основни суд у Нишу није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним, односно без изјављеног приговора од стране тужене.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој извршној ствари месно надлежан Основни суд у Нишу, па је применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић